

Τρομονόμος και ιδιώνυμο

Η ΔΙΚΗΓΟΡΙΑ, ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΣΤΙΣ «ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ»,

...που σήμερα καλείται να πληρώσει τον λογαριασμό για τη μακρόχρονη αδράνεια των εκπροσώπων της, ιδιαίτερα εκείνων που κατ επανάληψη υφάρπαξαν την ψήφο της υποσχόμενοι προγραμματικό συνδικαλισμό που δεν έμελλε να εμφανισθεί παρά μόνο στις προεκλογικές τους υποσχέσεις,

έχει ανάγκη περισσότερο από ποτέ τώρα που οι απειλές που δέχεται δεν περιορίζονται μόνο στους «εξωτερικούς όρους» λειτουργίας της αλλά αμφισβητείται η πεμπτούσια της κοινωνικής αναγκαιότητας της δικηγορικής διαμεσολάβησης, η οποία αντιμετωπίζεται ως το αναγκαίο κακό, να αρθρώσει επιτέλους διεκδικητικό, συνολικό προγραμματικό λόγο και να απαιτήσει μαζί με τις - επίσης αμυνόμενες στην εκσυγχρονιστική και νεοφιλελεύθερη επιδρομή - κοινωνικές δυνάμεις, την κατοχύρωση της εργασίας της και του κοινωνικού της ρόλου.

1. Ναι στο άνοιγμα των επαγγελμάτων και όχι στον κλειστό αριθμό. Αρκετά πια με τη **δημαγωγία του «δικηγορικού υπερπληθωρισμού»** και την αντικοινωνική φιλοσοφία της. Είμαστε υπέρ του κρατικού παρεμβατισμού (τον προτιμάμε από την ασυδοσία της αγοράς), ενός παρεμβατισμού όμως που θα στοχεύει **στην εξασφάλιση και όχι στον αποκλεισμό του δικαιώματος στην εργασία**.

2. Ναι στην προστασία της νομοθετικής κατοχύρωσης του γραμματίου προείσπραξης και της παράστασης των δικηγόρων στα συμβόλαια, ναι στη διασφάλιση συναλλασσομένων και διαδικών. Ναι στην καθιέρωση **θεσμών κοινωνικής αλληλεγγύης** (legal Aid, εφαρμογή ευεργετήματος πενίας κλπ) που θα εξασφαλίζουν πόρους για τη δωρεάν παροχή νομικών υπηρεσιών σε άπορους.

3. Ναι στην αναδιάταξη (ανακαθορισμό) της δικηγορικής ύλης. Καθιέρωση **εδώ και τώρα** της δικηγορικής παράστασης (με γραμμάτιο και παρακράτημα) εκεί που είναι και **συναλλακτικά ώριμη και κοινωνικά αναγκαία** και πραγματικά επωφελής για τα συμφέροντα των συναλλασσομένων, **επιβαρύνοντας όχι τα χαμηλά εισοδηματικά κοινωνικά στρώματα, αλλά τους μεγάλους Οργανισμούς και επιχειρήσεις που ζουν σε βάρος τους.** Δημόσια έργα, διοικητικές επιτροπές, τραπεζικές, χρηματοπιστηριακές και μεγάλες εμπορικές συμβάσεις ιδίως στους δυναμικούς τομείς της οικονομίας (πνευματικά δικαιώματα, Μ.Μ.Ε, βιομηχανική ιδιοκτησία, μεταφορικές και ασφαλιστικές συμβάσεις, διεθνείς και εσωτερικές εμπορικές συναλλαγές, leasing, francising, αντιπροσωπείες) και ακόμα μισθώσεις επαγγελματικής στέγης και εταιρικά **είναι τα σημερινά και αυριανά πεδία εκμετάλλευσης της απλήρωτης και ακατοχύρωτης δικηγορικής εργασίας**, από τα οποία διαφεύγουν καθημερινά **δισεκατομύρια** πόρων **Ταμείου Συνεργασίας**, δικηγορικών **αμοιβών**, ασφαλιστικών εισφορών και κρατικών φόρων προς όφελος του ιδιωτικού τομέα, των μεγάλων επιχειρήσεων και των παραδικηγορικών επαγγελμάτων.

4. Ναι στην ποσοστιαία □ αποτίμηση της δικηγορικής αμοιβής σε κάθε εργασία επί του αντικειμένου της αξίας της συναλλαγής ή της δίκης. Η **κοινωνική μας αποστολή δεν είναι να παράγουμε υπεραξία** και κέρδος για τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς με διέξοδο τις μικροϋποθέσεις εντολών ολοένα και πιο αδύναμων να επωμιστούν το κόστος προσφυγής στη δικαιοσύνη, που θα γίνεται όλο και μεγαλύτερο.

5. Όχι στην υπαλληλοποίηση των δικηγόρων, τη μετατροπή τους σε **γιάπηδες - «στελέχη»**, «ειδικευμένους - ηλίθιους», εξαρτημένους οικονομικά, κοινωνικά και επαγγελματικά από τα ποικιλόμορφα αφεντικά (κεφαλαιουχικές δικηγορικές και άλλες □ εταιρίες, μεσιτικά γραφεία, πολυεθνικές, τράπεζες) παράγει η σημερινή «αναδιάρθρωση της οικονομίας».

6. Ναι στην κατοχύρωση του έμμισθου συνεργάτη (επιτέλους εφαρμογή των αποφάσεων του ΔΣΑ για τα όρια αμοιβών) του ασκούμενου, του δικηγόρου που συνεργάζεται κατ αποκοπή με τράπεζες, ασφαλιστικές εταιρίες κλπ. Ναι στα κίνητρα για δημιουργία ισότιμων **προσωπικών συνεργατικών δικηγορικών σχημάτων**.

7. Όχι στην ασφαλιστική λαίλαπα και την κατάργηση (στην ουσία) του συνταξιοδοτικού μας δικαιώματος. **Όχι από τη δουλειά στον τάφο**. Ναι στην αυτοδιαχείριση των ασφαλιστικών μας ταμείων, την ανακλιμάκωση των εισφορών και τον ανακαθορισμό των κοινωνικών πόρων (εργοδοτικών εισφορών) με επιβάρυνση όσων θησαυρίζουν από τη δικηγορική εργασία.

8. Όχι στην απαξίωση του θεσμικού και κοινωνικού ρόλου του δικηγόρου. **Αποστολή μας είναι η υπεράσπιση των δικαιωμάτων του κοινωνικού συνόλου**, των πολιτών και των λαϊκών τάξεων. **Όχι στον τρομονόμο**, στον κρατικό αυταρχισμό και το δικαστικό κράτος.

9. Όχι στην καθημερινή μας εξόντωση, τη διασπορά των δικαστηρίων, την τάλαιπωρία στις ουρές και τη γραφειοκρατία.

10. Όχι στο συνδικαλισμό (κομματικό και παραγοντίστικο) που μας οδηγεί στην **ιστορικού χαρακτήρα υποβάθμιση και ήττα** της δικηγορίας απέναντι στις δυνάμεις της αγοράς και ταυτόχρονα στην απομόνωση από την κοινωνία. Ο δικηγορικός χώρος εκπροσωπείται από έναν πρόεδρο και ένα Δ.Σ. **απρόθυμο** στη συντριπτική του πλειοψηφία να λύσουν όχι **τα «μεγάλα» ζητήματα** του μέλλοντος (**ήδη παρόντος**) αλλά ούτε να διαχειριστούν (έστω να ασχοληθούν) **ακόμη και με τα καθημερινά προβλήματα**, που τα τελευταία χρόνια από «δευτερεύοντα» **έγιναν και αυτά κύρια** χάρις στη γιγάντωσή τους από την αδιαφορία του Δ.Σ.Α.

Η ανάγκη να αγωνιστούμε μαζί τις δυνάμεις της εργασίας (στις οποίες και η πλειοψηφία των δικηγόρων ανήκει) απέναντι στην πολυμέτωπη εκσυγχρονιστική αντιλαϊκή επέλαση ας είναι οδηγός για τον προσανατολισμό των αποφάσεων αυτής της συνέλευσης.

□ □

24.4.2001 □ □ □ □ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΑΘΗΝΑΣ